

En honor de Victòria dels Àngels a Torroella

CRÍTICA / MÚSICA

ANIOL COSTA-PAU

* ERIKA GRIMALDI I ALBERT GUINOVART
 * FESTIVAL DE TORROELLA 16 D'AGOST

Per retre el seu particular homenatge a la grandíssima Victòria dels Àngels, de qui enguany es commemora el centenari del seu naixement, el Festival de Torroella va reunir la soprano Erika Grimaldi i el pianista Albert Guinovart en un recital especial sobre l'escenari de l'Espai Ter. Van oferir plegats un programa extens i heterogeni, des de les composicions barroques de Benedetto

Marcello fins a l'escriptura renovadament contemporània de Xavier Montsalvatge, passant per la potència operística de Verdi o Puccini. La selecció s'inspirava en el repertori amb què Victòria dels Àngels va fer fortuna al llarg de la seva dilatada carrera, tant en recitals de lied com en grans personatges d'òpera en escena. Ara bé, més enllà d'obeir als gustos i als èxits de la trajectòria de la cantant barcelonina, el programa no seguia cap eix temàtic, denominador comú o progressió musical; de manera que, en cadascuna de les intervencions de Grimaldi i Guinovart, no va ser fàcil aconseguir d'entrada l'emoció justa i l'estil adequat de cada peça.

Grimaldi és una soprano lírica de veu poderosa i ressonant que, en el concert de l'Espai Ter, va exhibir un centre sòlid i arrelat, infal·lible en el control de

ROGER LLEIXÀ / FESTIVAL DE TORROELLA

l'afinació, i capaç de projectar amb sol·lència un timbre atractiu i vibrant, tot i que un pèl agressiu en el llançament dels aguts. Davant del repte majúscul de saltar entre tants períodes i compositors, la cantant italiana sobretot va llu-

ir els millors dots en el repertori més propi de les característiques de la seva corda. La interpretació de l'ària *Donde lieta uscì* de *La bohème* de Puccini va ser meravellosa, i igualment extraordinàries van ser les versions verdianes de l'apassionada *Morrò, ma prima in grazia*, d'*Un ballo in maschera* i el fràgil *Ave Maria* d'*Otello*.

Guinovart, per la seva banda, que va ser l'últim pianista acompanyant dels darrers anys de carrera de Victòria dels Àngels, va excel·lir en la seva funció de repertorista, seguint i puntuant les melodies de la veu solista. I les seves interpretacions de piano sol, com la depurada adaptació de Liszt de la processó d'Elsa del *Lohengrin* wagnerià, van ser un dels moments més emotius i expressius de la nit.

Els dos músics van respondre als aplaudiments finals, generosos i entusiastes però sense eufòria desfermada, amb dues propines: la *Tarantella* de Rossini i *Musica proibita* de Stanislao Gastaldon.